

SILOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvezčer, izimski nedelje in praznike, ter volja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jedem mesecu 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tujje dežele toliko več, kolikor poštnina znata.

Za osnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopolni naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Z dejanji na dan!

Ko je naš deželnih predsednik gospod baron Hein pisal svoj znani ukaz glede samoslovenskih javnih napisov v našem mestu, je najbrž sam čutil, da je tega ukaza utemeljevanje kaj slabotno in nedostatno. Da to kolikor toliko prikrije, je svojemu ukazu dodal nekaj opomenu, ki so tam sicer tako malo umeštne, kakor slovenštine nezmožni nemški aristokrati pri kranjski deželnii upravi, od katerih pa je brez dvoma pričakoval, da naredi na prebivalstvo dober utis, da se bode reklo: glejte, naš deželnii šef je sicer sila „energičen“, ali razvoj in napredok stolnega našega mesta mu je vendar zelo pri srci, in to je tudi nekaj vredno.

V rečenih opomnjah je gospod deželnih predsednik povedal, kar vse že davno vemo, da je namreč za mesto še marsičesa storiti in ubljubil je, da sporoti občinsku svetu dotične svoje predloge.

Dobro idejo je uvaževati, naj jo sproži kdor-koli — to je v vseh gospodarskih zadevah naše stališče, žal, da ne tudi stališče naših političnih nasprotnikov, vsaj kranjske branilnice ne, ki je na precej neotesan način odklonila znani predlog glede vojaškega skladista in vojaške bolnice. Gospod deželnih predsednik je lahko prepričan, da bo naš občinski svet, če mu bo kaj pametnega nasvetoval, vse njegove nasvete z največjo skrbnostjo uvaževal, seveda če bodo ti projekti tudi izvedljivi.

Kolikor nam je znano, ni občinski svet dolej še dobil nasvetov gospoda barona Heina, nestrpen pa še ni postal, ker ve, da so dobrí sveti ceneni in da bi si vrla zaupanje prebivalstva dosti prej pridobila, če bi z dejanji dokazala, da jej je napredok in razvoj našega mesta res pri srci.

Priznati je treba, da vrla za naše mesto še ni ničesar storila, ako odštejemo poročila o zdravstvenem stanju, vseled katerih je mesto prišlo na tako dober glas. Dočim trosi za druga mesta neštete milijone in stori zanja — če so nemška ali italijanska — karkoli mogoče, ne žrtvuje za Ljubljano nobenega groša. Navedli bi lahko — začenši

pri vojaški bolnici — več zadev, pri katerih se je pokazala vladna nenaklonjenost Ljubljani, a omejiti se bočemo na jedem uprav malenkosten in ravno radi tega drastičen slučaj, pričakujé, da počabi gospod baron Hein to priliko in pri tej malenkosti dokaže z dejanjem svojo skrb za Ljubljano, katero je doslej izražal samo z besedami.

Minolo je že kakih osem ali devet let, kar se je mestna občina bavila z vprašanjem o napravi telefona. Blo je že vse pripravljeno, oglasilo se je tudi že nad petdeset naročnikov, a izvedla se ni naprava samo zategadelj, ker se je občini reklo, da napelje država v kratkem telefon z Dunaja v Trst in da se napravi takrat tudi v Ljubljani posebna postaja.

Telefon z Dunaja v Trst se je res napeljal in državna uprava je tudi res hotela napraviti v Ljubljani postajo, a le s pogojem, da se takoj oglaši zadostno število naročnikov. Kakor drugod tako se tudi pri nas pri nobeni stvari ne doseže uspeha, če ni agitacije. Oglasilo se je na — menda dvakratni — poziv nekaj naročnikov, a ker se jih ni takoj oglasilo zadostno število, je vsa stvar splavala po vodi. Ker so za popolno število manjkali, če se ne motimo, samo štiri naročniki, bi bila uprava pač lahko napravila postajo, a ker ni imela dobre volje, ni tega storila. In vendar ni dvoma, da bi se bilo tekom nekaterih tednov po otvoritvi postaje oglasilo še nekaj več naročnikov, kakor treba.

Glejte, gospod baron Hein, če Vam je res kaj za naše mesto, če hočete, da verjamemo Vašim besedam, porabite svoj veliki upliv in svoje zvezter preskrbite, da se ustanovi v Ljubljani telefonska postaja. Da je potrebna in da bi bila jako koristna, o tem pač ni treba še posebe govoriti. Ako se morda prvi dan ne oglaši zadost naročnikov, se še ni treba ustrašiti, našli se bodo kmalu!

Ako pa že nikakor ni mogoče, da bi država kak krajcar žrtvovala za naše mesto, potem naj pa občinstvu vsaj ne zadržuje tega, kar je že gotovo, kar se lahko brez vseh novih troškov da napraviti.

V raznih malih mestih ni telefon napeljan po posameznih hšab, ampak obstoji le jedna postaja.

Taka „Sprechstelle“, a le za uradne stvari, je tudi v Ljubljani in ko bi bila vrla našemu mestu kolikor naklonješa, vsaj toliko, kakor zadobji gališki vasci, že davno bi bila naredila to „Sprechstelle“ pristopno občinstvu, da bi mogli vsaj z Dunajem in s Trstem govoriti.

Tako je s to malenkostno stvarjo in sedaj smo radovedni, kaj poreče na naša izvajanja gospod deželnih predsednik baron Hein. Zagotovljamo ga pa novič, da v Ljubljani s samimi besedami visoke vlade že davno več ne računamo in da verjamemo jedino le dejanjem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Državnozborske volitve.

Nemški listi primašajo dolga poročila o volilnem gibanju na Štajerskem in na Koroškem. To gibanje je kaj zanimivo, ker kaže, kako gneva nekdaj vsegamogočni upliv nemškoliberale stranke. Izpraznjeni so trije mandati, in sicer dva na Koroškem, jeden na Štajerskem. Jeden teh mandatov (Št. Vid-Wolfsberg na Koroškem) je že pred več leti prešel v nemškonacionalne roke, ostala dva pa sta bila v rokah čistokrvnih liberalcev. Jeden teh mandatov je že izgubljen tako za nemške liberalce, kakor za nemške nacionalce, namreč mandat Št. Mohor-Spital. Ta okraj je skoro 30 let zastopal levičarski patrijarh Nišchelwitzer. Pri sedanjih volitvah so levičarji umaknili svojega kandidata in prepustili okraj nemškim nacionalcem, ki pa bodo propadli proti kandidatu združenih konservativcev in Slovencev Janezu Peitlerju v Rennwegu. Morda bodo ravno slovenski glasovi odločili in potem bomo videli, ali se izkaže Peitler hvaležnega. — Najhujši boj bijejo pa levičarji in nacionalci na gorenjem Štajerskem. Levičarski kandidat je prof. Lorber iz Praga, nacionalni pa župan Walz. Kdo bo zmagal, je sedaj še negotovo. Agitacija z obeli strani je velikanska. Sedaj se čuje, da je začela tudi konsermativa stranka agitovati in da postavi svojega kandidata. Če se to zgodi, pride gotovo do ožje volitve, pri kateri bodo konsermativi svoje glasove lahko draga prodali. Ta volilni boj v treh okrajih je zanimiv zategadelj, ker kaže, da so levičarji izgubili v narodu mnogo zaupanja, če tudi še ne vse, kakor je časib čitati.

Italijan se vedno roti, da tega ali onega ne stori, kadar je že odločen, da to stori v jedni urah — misil je sam pri sebi in vstopil v čakajočo gakocijo.

IV.

Palača della Rocca je bila oddana raznim stanovnikom; vojvoda je za se pridržal le nekoliko sob z razgledom na mirni starinski vrt, kateri je obdajal visok zid in po katerem se je tako harmonično, tako muzikalno razlegalo ploskanje fontane.

Šel je čez mirno dvorišče in s trdimi koraki hitel po počrnelih stopnicah v svoje samotno stanovanje. V sobi je gorela lampa, pes mu je veselo skočil nasproti. Obleče se v staro baršunasto sobno obleko, zapali cigaro in sede v naslonjač. Svetov in osnov Saint-Louisovih ni ravno tako popolnoma zmetaval, kakor je kazal.

Cudil se je Hildi, ni mu ugajala, niti vedel ni, ali mu sploh na njej kaj ugaja, ali uvideval je tudi, da je to naposled najlepša priložnost, povzdigniti in popraviti svoj položaj.

On ni bil tako miren, kakor je zatrjeval St. Louis. Pa če je Hilda tudi res tako bladna in brezčustvena, kakor je svet priovedoval, vendar ni bil ne tronotek v strahu, da zmaga, samo če se je resno loti. Italijanom je ljubezen znanost, zato je bil tudi on uverjen o končnem avjem uspehu. Vrh

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Ouida.)

III.

(Dalje)

To ravno ni bilo potrebno, moj prijatelj, da ste svojo viho kot neprijazno popisali, reče St. Louis, ko sta z della Rocca zapustila hotel. Poznal je svojega tovariša še izza mladih dnij.

Svojega siromaštva se ne sramujem, reče della Rocca nekako bladno. Sicer pa — je pristavl smehljaje — je naše siromaštvo tako znano, kakor mestno. Mislim, da bi tega najnaprednejši della Rocca ne mogel zatajiti, kakor ne more Florencia zatajiti svojih javnih dolgov.

To je vse prav in lepo, ali zato ni treba ni vam ni mestu, da svoje siromaštvo vsakomur na nos obešate, odgovori St. Louis, ki od svojega nazora ni nikdar odnehal. Najprej treba, da Vas bo malo rada imela, potem šele jej povejte popolno resnico. Tukaj zamolčanje je vedno dovoljeno. Ni treba, da kaj poveste ali da kaj tajite. Pustite, da gre vsa stvar svojo pot.

Moj dragi vojvoda, odgovori della Rocca nekako pikro, pomislite samo položaj te žene in

recete sami, kaj bi jo moglo napeljati, da ga premeni. Samo jedna stvar. Bogataš je ne more ničesar dati, dostenjanstvo in čast, težko, da bi jo očarala, ona ima vse, kar si želi, ako je le mogoče izpolniti njene želje, o čemur dvomim. Samo ljubezen bi jo mogla očarati, ako je sploh sposobna ljubit, o čemur tudi dvomim. A recimo, da se zaljubi. Kaj jej je potem za bogastvo ali siromaštvo svojega ljubovnika, ko si je s svojim imetjem zgradila zlat stolp, raz kateri gleda vse bolesti tega sveta? Odbila je nemškega princa — to vem, ker mi je to princ sam povedal in navadno se može ne ponašajo z dobljenimi košaricami. Vprašam Vas, kakov položaj jej ugaja, ko je tega princa odbila? A on ni bil samo knez, nego pravi gentleman.

Dobro, vse to priznam, ali če svoje siromaštvo tako očitno povdariate, kažete s tem svoj namen in jo nanj opozarjate kar ni ravno pametno, reče St. Louis, ki je vse take zadeve jako mirno sodil.

Caro mio, odgovori della Rocca nekako ostro, bodite preverjeni, da jaz kaj takega sploh ne nameravam. Lady Hilda je prepametna, da bi tega kaj prvi dan ne zapazila. Ali jaz nič takega ne nameravam. Ne marjam žene, ki puši.

Želec prijatelju lahko noč, jo krene proti svoji, samo dve ali tri ulice oddaljeni hiši. Stari vojvoda se je na tihem smejal, ker se ni čutil pobitega.

Sodbe o koaliciji.

V dveh listih čitamo zanimive sodbe o koaliciji. Neki češki fevaledec pravi v Dunajski „Extra-post“: Tisti govore resnico, ki trde, da zadobi koalicija smrtai udarec na Češkem, motijo se pa tisti, ki pravijo, da se da to dosegči po brezobzirni opoziciji. Ako bočejo Čehi koalicijo prevrati, se morajo lotiti druge metode. Zapustiti morajo svoje izolirane stališča in postati v pravem pomenu besede mogoča stranka. Obstanek take mogoče stranke bi tako Poljakom kakor konservativcem dovolil slobodnejše gibanje v koaliciji. Celjsko vprašanje n i koaliciji ne varno, pač pa šelesko in trenitinsko. To sta dve eminentno državni vprašanji in tu se zlagajo interesi monarhije z interesom Čehov in Poljakov. Šelesko vprašanje je na Lvovski razstavi postal tako akutno, da Poljaki ne morejo več nazaj. Na potu naprej pa morajo trčiti ob Nemce. Gosp. Madejski ni samo koalicisti minister, ampak tudi zastopnik Poljakov v kabinetu. Kar je Gautsch odrekal ali zavlačeval, to mora en izpolnit. Če se pa da Poljakom drž. gimnazija v Tešinu, potem je tudi češko gimnazijo v Opavi podržaviti. — V istem zmislu piše tudi „Wiener Allg. Ztg.“ Pravi, da so začeli levitarji postajati nezadovoljni in da se bo njihova stranka na jesen najbrž razcepila. Uzrok temu bo ustanovitev slovenske male gimnazije v Celji in naskok Poljakov na Slezijo. Posamni provincialni listi uvažujejo že sedaj, ali bi za levitarje ne bilo bolje, da izstopijo iz koalicije, tudi če zgubē ministerska portfelja. Rečeni list je uverjen, da je razdvojenje levitarjev neizogibno.

Vnanje države.

Srbska ministerska kriza.

Liberalna ministra Audonović in Jovanović sta umaknila svoji demisijski prošnji, ker sta se baje porazumela o vseh vodilnih načelih z ministerskim predsednikom Nikolajevičem. Poročila, da je bil v te odpravljene difference zapleten tudi minister unanjih del Lozančić, kot čigar naslednik se je imenoval general Frapasović, se zavračajo cificojno kot netočna. Lozančić baje ni mislil odstopiti, ker ni v nikakri zvezi več z liberalno stranko.

Volitve v Bolgarski.

V nedeljo so se v celi Bolgarski vrile volitve v okrajne zastope. Povod so zmagali kandidature narodne ali vladne stranke. Stambulovljeva stranka se je le v nekaterih krajinah volitev udeležila, pa je še tam propadla. V Silistriji in v Trinu je prišlo mej vladini pristaši in Stambulci do boja. V Sofiji so baje volili hoteli ministerskemu predsedniku Stojlovu prirediti ovacijo, katero je pa ta odklonil. Ponekod so vladni pristaši svojo lahko zmago slovensko praznuvali.

Korejsko vprašanje.

Londonski „Standart“ je javil, da je Rusija že pripravila večjo vojsko, da jo pošle v Korejo. Ta vest se oficijelno prerekla, ker je Rusiji na tem, da se korejsko vprašanje reši mirnim pôtem in čim prej mogoče. Kot dokaz ruske miroljubnosti se navaja, da je predstojnik azijatskega departementa ruske vlade, grof Kapnist, šel na dopust.

Nemiri v Maroku.

Maroška vojska je naskočila uporne Kabile, pa se je morala umakniti, izgubivši mnogo vojakov. Mazayan je v rokah ustašev in isto tako tudi nekatera druga mesta na jugu. Tudi okoli Mellile so se začeli Kibili gibati. Španska vlada je pripravila dve vojni ladji, da ju pošlje v Melillo, ker se boji, da se upor razširi.

Dopisi.

Z Notranjskega, 18. avgusta. [Izv. dop.]
(Na adreso deželnega odbora kranjskega.)

tega je mislil, da je njen značaj drugačen, kakor je svet sodil in kakor je sama mislila, da ga ima. Trdno je bil prepričan, da drugi pri njej zato niso imeli uspeha, ker niso tako postopali, kakor je treba. Napisled, pridobiti kako ženo, to ni težko, tako vsaj je on vedno menil. Vrb tega je ona izredno krasna, nenavadno prikupna in izvrstna „partija“. Z njenim imetjem bi si mogel zopet pridobiti moč in ugled svojih dedov in obvarovati slavno svoje ime sramote, siromaštva in prahu pozabe, v katerem bi se sicer prej ali slej gotovo pogreznilo. Zdalo se mu je, da se mu je na pot njegovega življenja postavila sreča: ali bi ne bilo neumno, da se jej umakne? Res, njegov ženski idejal je bil ves drugačen — — njemu so bile zoperne vsemu svetu znane „élégantes“, ni maral žen, ki pušijo in poznajo Pariz prav tako natančno, kakor Houssaye ali Dumas; sovražil je njih pretirano, prisiljeno, prazno in frivolno živovanje, njih nevtrudno gonjo za novimi utisi in razburjenji, njih nenasitno pohlepnot za „frissous nouveaux“. Preziral je njih knjige in navade, njih cinizem, dolgočasnost, osvetoželjnost in zabavo — on jih je dobro poznal ali jih tudi v vsakem oziru preziral. Ljubil je pri ženi prostodušnost, nedolžno veselost, mir in jednostavnost.

(Dalej prih.)

Občina P. učila je že l. 1884 neko pritožbo radi večjega zneska, kojega ne more izterjati, dokler deželni odbor svoje razsodbe ne izreče. Ako uvažimo, da mora dotična občina leta za letom občinske naklade pri davku plačevati, dočim ima več sto golinarjev brezobrestne glavnice velen nemarnosti deželnega odbora še vedno za terjati; uvažujé nadalje, da je županstvo že neštevilokrat rešitev te zadeve ustno in pismeno urgiralo, potoli se nas upravičena nevolja, videt, da se niti po 10 letih važe pritožbe ne rešujejo. Kaj tacerja se menda niti na Kamčatki ne dogodi! — Z druge strani bila je pričetkom l. l. učena pri deželnem odboru pravodobna pritožba proti občinskemu letnemu računu, ki je za nič manj, kakor za okroglih 600 gld. (!!) pomanjkljiv. Tudi ta pritožba še ni rešena, dasi se bližamo že novemu računu za l. 1894. To so prav prijetne in ljubezne razmere ter se ni nimalo čuditi, ako se nekateri deželnemu odboru podrejeni avtonomni zastopi pri svojem poslovanju preveč zaledajo v svoj — uzor. Sicer bi bilo želeli, da bi slavni deželni odbor baš na polaganje letnih občinskih računov nekoliko bolje pazil. Po občinskem zakonu pregleduje vsakoletne občinske račune deželni odbor. Toda zakon je le na papirji. Faktično je deželni odbor zadnjikrat pregledal naš občinski račun za l. 1886!! S tem nočemo nikogar ovajati, kajti mnogo imamo uzornih občin; so pa, žal, tudi take, ki zelo potrebujemo ostre kontrole glede pravocnosti, točnosti in pravilnosti občinskega računa. In z ozirom na te naj bi vršil deželni odbor svojo dolžnost, kakor jo pravilno vrši glede zdravstvenih zastopov, v kajih so večinoma ali pa izključno le inteligenčni možje, ki gotovo vrše svoja opravila točneje, nego nekateri naši župani, ki jedva ali pa morda niti pisati ne znajo. Iu koder so taki župani, si moramo že naprej misliti, da najbrž tudi drugih mož ni, ki bi bili sposobni račune rešetati. Drugod so pa morda druge slabosti doma. Toda vse te rane bi lahko izrezal deželni odbor, ako bi občinsko gospodarstvo bolje nadziral in podane pritožbe bolj „pridno“ reševal. — Toliko smo hoteli za sedaj omeniti, ker se nadejamo, da bode kak poslanec gradivo zbral ter v deželnem zboru možato besedo govoril. (Dali smo — sine ira et studio — mesta tej pritožbi, ker nam je došla od odličnega in zanesljivega sotrudnika. Želimo, naj bi deželni odbor v interesu ugleda deželne oblasti javno opravičil svojo, tu grajano počasnost. Opomnja ured.)

Prosvetna.

Rimljanski napisi v Celju.

Piše dr. Janko Pajk.

V.

Omenjena Apolónova glava spominja me neke druge, njej nekoliko podobne, tudi velikanske glave, katera je vzdara v obok „antikenthora“. Slednja glava — za spoznanje manjša od preje opisane — je na desnej nje strani precej poškodovana, sicer pak vsa vidna in precej dobro ohranjena, iz trdega mramorja. Značaj tega obraza določno kaže, da ni grško-rimskega pokolenja. Obrazu je nedvojbeno nekaj divjega, „barbaričnega“ lastno; to kažejo naduti lici in nelepa usta, tudi divje oči. Tudi ta obraz je golobrad. Po mojem mnenju pa predstavlja neko galsko božanstvo, katerega kip je utegnil stati svoj čas v kakem posebnem velikem svetišču. Nenavaden velikost glave in pa neklašički nje izraz očnjata galski nje proizvod. Galcem ali Keltom je po Caesarevem opisu bilo lastno, da so svoja božanstva v ogromnih podobah oblikovali. Caesareve dotične besede so: Alii (Gallorum) in mani magnitudine simulacra (deorum) habent (B. G. VI. 16, 4). Slutiti je dovoljeno, da je ta glava predstavljala ali galškega Apolóna ali pa vrhovnega njih Boga, Merkurija, ki je bil po Caesarevem povesti najviši in prvi vseh galskih bogov (B. G. VI. 17, 1), viši nego Jupiter sam, katerega Caesar postavlja na četrto mesto (B. G. VI. 17, 2). Ako se sklicujem na Caesara in ga smatram za najvažnejšega svedoka in poroka o Galcih, delam to iz tega razloga, ker je baš Caesar imel najlepšo priliko — kot deželski poveljnik blizu Nórka in kot pobeditel Galcev —, opazovati in proučevati Galce. Najbrž je ta glava iz predimljanske dobe Nórka, ko je Celeja še bila svobodno mesto.

O tem se ne sme nikdo spotikati, če trdim, da so v porimljanej Celeji stala „barbarska“ svetišča in „barbarski“ spomeniki. Da je mej meščani v jeziku, nošab, običajih, duševnem življenju, v rodinskih in tudi včrakih razmerab vladari v Celeji

dualizem, to potrjujejo brez vse dvojbe isti napis. Prebivalstvo njen je bilo, kar sem že zgorej omenil, po pasmi in narodaosti vsaj do podjarmljenja galsko ali „vlaško“, in to najbrž skos in skoz. S prihodom Rimljana je to izgubiti svoj galski značaj, a jako pologoma, nekaj zaradi tega, ker je galski živelj bil jako čvrst in mnogostranski izobražen; tega nas uči Caesarev opis tega naroda; nekaj zaradi tega, ker so se Noričani z dobra Rimljancem udali, torej mej tujci in domačini ni bilo rezkega razpora (prim. o tem povezničkem razvoju, kar dr. Schön (str. 3—4) v kratkem razpravlja po Mommsenu in Marquardtu). S prevladanjem rimske države v Nórku sevā ginil je tudi izključni galski značaj Celeje, tako kakor v onstranalpskih deželah. Sledovi merimljanstva celejskega so iz napisov že jasno razvidni. V potrditev rečenega naj kdo poskusit očito neklašična imena napisov izločiti od klasičnih; pokazalo se bode brž, da je domači živelj v rimljanski Celeji še bil dobro zastopen. V primeru na vajam tu samo nekaj dotičnih imen: Vindu, tudi Vindo, nominativ — Vindo pri Schönu št. 40, a Vindu na kamenu v lapidariju, katerega Schön ni zapisal in ki počina z besedami: VINDV COMA, TILLAE itd. Po slovenski bi se slednji napis zval od besede (črke) do besede (črke): „Vindu, Komillin (sin), za života (svojega) postavil (namreč ta spomenik) sebi in Satulii, hčeri, tridesetlet(nej).“ Vindu — od tod Vindelicia, Veneti in druga imena — pomenja moža iz naroda Vindov; od tod novejše imen Winde, windisch, t. j. prebivalstev — naslednik Vindov, tedaj Slovenec. Nadalje imati napis Schöna (št. 40) imen Solim[s]rus, kateremu naj se prisporobi ime Caesarjevega knesa Induciomarus (B. G. VI. 1, 1); Milcovius (pri Schönu št. 50), Licovius, Dubna (isto tam); Rorpidia (pri Schönu št. 77) in več drugih. Isti dualizem kaže se v obrazih; naj se primerijo dobro obranjeni moški in ženski obrazi na kamencih, vzdanih v stene Maksimilijanske cerkve in na kamenu v lapidariju pod št. 5265 z obrazi, kateri se vidijo na kamenih „antikenthora“. Razlike so očividne in take, da rezkejše biti ne morejo.

Samostojno mitičko bitje imamo iskati v dveh popolnoma si podobnih slikah — vzdanih — mladega junca; jedna je v lapidariju, vhodu nasproti, druga v veži „antikenthora“. Podobe konj in bikov so simboli vode. Voda je za zemljo plodna; v plodovitosti pa tiči tertium comparationis meje vodo in nekimi živalmi, oziroma juncem. Tako je trdil Davorin Trstenjak; tako trdi tudi Conze o celejskih podobah junca. Conze sluti, „da mladeničko možati glavi z bikovimi rogovi, bikovimi ušesi in pęšo (wamme), kajih je dvoje še v Celju, predstavlja Savinjo reko“ (Schöna str. 20). Znano je, da starogrška bajka poznava Jupitera v podobi bika; da je bik Apis bil egipčko božanstvo, in to vse zaradi plodovitosti. Stari, prvobitni narodi častijo kot božanstva vsa namišljena bitja, kolikor se jim zdé koristna; kmetovalcu je plodnost zemlje nad vse. Od tod ta častitev. Proti Conze-jevemu tolmačenju se ne dá kaj ugovarjati. Ker smo že prestopili meje objektivnega razlaganja ter zašli na polje konjekture ali naslutljivanja, dovoljujem si izreči svojo posebno slutno o omenjenih dveh bikih. Da je bik simbol plodovitosti zemlje, iz tega še ne sledi z gotovostjo, da mora on baš vodo ali reko znamenovati. Kaj, ko bi ti podobi bili simbola plodovitosti Nórka?

— Potem bi lahko značili naravnost Nórka ali noriško zemljo. Ali pa menda celo mesto Celeja? — Kakor so Atenjani v grbu imeli previdno sovo, Rimljani pa deročo volkulto, tako so Celejani utegnili v grbu imeti plodovitega bika, znak rodovitosti njih kraja. Tudi tega mnenja ne izrekam na podlagi trdnih dokazov, ampak samo kot slutno, zato prosim, naj se tudi smatra kot moja slutno; dokler se istina stvari t. j. gotovi pomen tega bika ne dokaže. Dognati bi se stvar dala, ako bi se popolni imenik vseh v galskem bajeslovju rabečih živalij sestavil; tedaj bi se zvedelo, v koji pomen je Noričanom služila podoba bika.

Domače stvari.

— (Nemška denunciacija.) Dunajska salonska židinja „Neue Freie Presse“ je priobčila smešen dopis, v katerem skuša neko revše hujskati zoper družbo sv. Mohorja, češ, da je političko društvo. To ni prvi pojav te vrste. Take neumne denunciacije smo že večkrat čitali. Nemce pač je, da naša družba sijajoč uspeva in da izobrazuje prosti

narod, dočim je nemški kmet v dobi fonografa in telefona še vedno na tisti stopnji duševnega razvoja, kakor za časa križarskih vojak. Zagovarjati naše Mohorjeve družbe pač ni treba. Nje delovanje je jasno in čisto ko sonce in kdor proti njej hujška, to je podla duša ali pa član ob pruski marki živečega Schulvereina.

— (Boj za Drago.) Pred kratkim je prevzeti gospod knezoško v našem dekanatu delil zakrament sv. birmo in je obiskal povodom te kanonične vizitacije tudi našo ljubo, a od narodnih nasprotnikov naših tako razupito župnijo Drago.

— Kakor je že navada, je prevzeti gospod katehizoval otroke in je pri tej priliki izpraševal največ ono molitev, katero vsaka slovenska mati najprvo uči svoje dete: Očenaš. — Od cele možice otrok — katerih je bilo do blizu stotin, molila mu je vsa ta mladina Gospodovo molitev v slovenskem jeziku —, ker nemškega niti ne zna — jedino je štiri otroci molili so jo v katehizem na mirejščini in še to ne popolnoma dovršeno, ker se jim je videlo, da je tudi ta jezik njim priučen, nikakor pa ne materni jezik. To nam je povedal častivreden dubovoški, kateri je bil pri celem izpraševanju navzoč. Kaj porečeta k temu gospod dr. Burger, katerega Draga tako zauima, in naš gospod okrajni glavar, česar teorijo, da Draga mora biti nemška, je prevzeti gospod knezoško hoteč ali nehoteč — tako nujno, ad absurdum spelja? Radovedni smo pa tudi, bode li gospod deželni predsednik, kateri se neki zelo zanima za to pršanje, zvedel iz najbolj verodostojnega vira, da hujškačev ni treba iskati v župnišču v Dragi, nego kje drugod, kjer ima on več upliva, kakor vsakdo drugi. Ta birma in kanonična vizitacija je pa tudi, sedaj po toliko letih — najsijsajnije opravičenje trditve bivšega šolskega nadzora prof. Komljanca — da ga nini Nemca v Dragi, da je marveč vse, kar se tam imenuje Nemcem — po judeževih groših zloglasnega „šilverajna“ sprideno slovensko ljudstvu. Prihodnjih več!

— (Resnica o zdravstvenih razmerah v Celji.) Ko se je pred kratkim v raznih listih poročalo, da se je v Celji primeril slučaj kolere, je mestni magistrat Celjski to vest hitro popravil kot povsem neosnovano in neresnično. Upregel je celo c. kr. korespondenčni urad in s hvalevredno brižnostjo poskrbel, da so listi preklicali to neresnično vest. Storil je še več, zatrdil je namreč, da so zdravstvene razmere v Celji izborne. To pa zopet ni res, kajti v Celji sta — glasom točnih, nam došlih informacij — škrilatica in davica epidemični, kar pa se z uradne strani prikriva, da bi tujci, katerih je letos v Celji skoro 250, ne zapustili mesta. Celo desinficiranje se baje ne izvršuje, kar je z ozirom na domačine in tujece najostreje obsoditi.

— (Slov. fer. društvo „Sava“) priredi dne 1. septembra t. l. ob 7. uri na večer v društvenem lokalnu (Gospodske ulice, Knežji dvorec) izredni občni zbor, ker vsled prepriče udeležbe zadnji občni zbor ni bil sklepčen. Program ostane neizpremenjen. Ker so na programu točke, ki so za vzmnoženje ugleda „Save“ zelo važne, naprošeni so gg. starešine in redni člani priti polnoštevilno.

— (Kronske darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvo našega lista so poslali: Rodoljubi pri Črnogorskem župniku gospodu Josipu Sattlerju poleg Ptuja (za izgubljeno stavo) 6 krom. — Živeli vri darovalci in njih nasledniki!

— (Novo poštno poslopje v Ljubljani.) Govori se, da se pošta uprava dogovarja z g. Koslerjem radi nakupa njegove na oglu Šenbergove in Krasljeve ulice ležeče hiše, kjer bi se zgradilo novo poštno poslopje.

— (Ubegli prisiljenci.) Mej nedeljsko božjo službo so pobegnili iz Ljubljanske prisilne delavnice trije prisiljenci: Herman Gögl s Tirolskega, Fran Rozman iz Bohinjske Bistrike in Nikolsaj Pertot iz Nabrežine. — Da uhajajo prisiljenci, je zadnji čas nekako na dnevnem redu, sploh se pa čujejo o razmerah v tem zavodu jako čudne reči!

— (C. kr. finančno ravnateljstvo v Ljubljani) nam piše: Od 1. januvarja 1895. leta naprej se bude pobirati pristojbin pri sedmih, na podlagi zakona z dne 26. avgusta 1891. I. drž. zak. štev. 140 novo urejenih cestnih mitnicab na Kranjskem potom javne dražbe v zakup oddalo. Dotični razglas se je v tukajšnjem uradnem listu objavil. Ta razglas je za občinstvo zaradi tega posebne važnosti, ker se bude pri dražbi vsaka posa-

mezna mitnica zase, kot poseben zakupen predmet izklicevala, ter dražba ali na lici mesta ali pa v neposredni bližini vräila; tedaj je vsakemu tudi manj imovitemu prilika dana, se dražbe z uspehom udeležiti. Osobito pa naj bi občine, v katerih bodo mitnice postavljene, kmetovalci, posestniki in veliki obrtniki mitniškega kraja, nikari ne zamudili ugodne prilike, ker so jima zagotovljena v dražbenih pogojih pri vložitvi začasne varščine (vadijuma) važna olajšila, kakor tudi v drugem obziru marsikatera prednost pred drugimi udeležniki.

— (Ažio za carinska plačila,) ki se plačujejo v srebru namesto z zlatim denarjem, se je določil za mesec september na 24%.

— (Nežna mladina delujoča za družbo sv. Cirila in Metoda!) Otroci v Šmartnu pri Litiji so minulo nedeljo iz lastnega nagiba predili čisto prosto otroško veselico na nekem „podu“ in pri tej priliki nabrali mej seboj 1 gld. 60 kr. Majhna deklica prinesla je še v nedeljo popoludne gospoj Svetčevi navedeni znesek rekoč: „To smo nabrali danes pri naši veselici za družbo sv. Cirila in Metoda“. Ginljiv je ta čin otroški in krasen dokaz zavednosti slovenskih starijev in veselne narodne vzgoje.

— (Radeški most čez Savo) Obtežilne poskušnje novega železnega mosta čez Savo pri Radečah so se vrstile včeraj. Kot tehnički veščak deželne vlade je bil navzoč g. nadinžener Waschica.

— (Železnica po Krški dolini.) Pravljilna dela za železnico po Krški dolini na Koroškem napredujejo prav dobro. Prebivalstvo je že podpisalo blizu 100 000 gld. Ministerijalni svetnik Wurm je ogledal nedavno kraj, kjer bude tekla nameravana železnica.

— (Nova firma.) Okrožno sodišče v Novem mestu kot trgovinsko sodišče je vpisalo firmo Jožeta Severja v Št. Jarenu, lastnika trgovine z mešanim blagom, v trgovinski zapisek za posamične firme.

— (Nesreči.) Petdesetletni klepar Anton Pavlič iz Loke v Kamniškem okraju je padel pri sv. Primožu poleg Radue v Krškem okraju z vrha 25 metrov visocega cerkvenega stolpa in se poškodoval tako težko, da je umrl tri ure pozneje. — V Borovnici pa je padel s 6 metrov visoke lestve krovcev Tomaž Kržišnik iz Ljubljane, ko je delal na železniški postaji, in se je težko poškodoval.

— (Ustanova.) V Gradiču živeči jubilirani notar g. Ivan Terpin, rojen Idrijan, je v trajen spomin na svojega pokojnega očeta, bivšega Idrijskega ruderja, poklonil bratovski skladnici ruderjev v Idriji 12 srečk Ljubljanskega posojila po 20 gld. Iz obrestij dobrikov teh srečk naj se do zneska 20 gld. obdari vsako leto revna rudarska vdova, ki ima majhne otroke ter naj jim postavi Božično drevesce s primernimi darili. Ako bi bilo več dohodkov, naj se obdari več vdov.

— (Java shod) priredi katol. pol. in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem v nedeljo dne 26. t. m. v Mižici v gostilni „pri Rehtu“. Začetek ob 4. uri popoludne, na vzponu so govorji o namenu društva, o šoli, o delavskem vprašanju itd. Po zborovanju bude prosta zabava, pri kateri sodeluje slovensko pevsko društvo „Gorotan“.

— (Ob Vrbskem jezeru) poleg Celovca se pripravljajo velike spremembe. Govori se, da boke knez Rosenberg prodati svoji dve graščini Hodišče in Gorico (Loreto). Ves južni breg jezera boče baje kupiti neka židovska družba. „Mir“ opozarja slovenske kmete, ki imajo ob jezeru posestva, naj jih nikar ne prodajo dober kup, ker se bode svet ob jezeru vedno dražili.

— (Slogini šolski zavodi v Gorici) se morajo zopet razširiti, ker je število učencev vedno večje. Početkom novega šolskega leta se odpre nov razred in jih bude torej šest. Novonastavljen je kot učiteljica gdčna Irma Klavžerjeva. Na Sloginih zavodih je zdaj devet učnih moči, namreč jeden učitelj-voditelj, pet učiteljev, dve vrtnarici in jedna suplentinja. To je najboljši dokaz, kako uspešno deluje društvo „Sloga“ na šolskem polju in kako potrebne so slovenske šole v Gorici, katerih se občinski zastop tako trdovratno brani.

— (Umetnostna razstava v Gorici) se bude odprta v nedeljo dne 26. t. m. ob 11. uri zjutraj.

— (Slavjanska čitaonica v Pulju) je cesarjev rojstni dan praznovala z izredno lepo veselico, katere se je udeležilo številno občinstvo. Vrt je bil s trobojnincami, cesarskimi-austrijskimi zasta-

vami in lampijoni, kako ukusno okičen. Tamburadž so pod vodstvom kapelnika gosp. Lacka Križa kako dobro udarjali in tudi umetniki ogenj je bil krasen.

— (Država tatica.) V Trstu je prišla v stanovanje neke slovenske rodbine v ulici „Cecilia“, ko je bil oče na delu, mati pa na trgu, kakib 16 let stara deklica, vprašaže je li ne stanuje tam „šiora Nani?“ Ko je videla, da so otročiči sami doma, jela je kar drzno stikavati po stanovanju in jo hotea popihati z denarjem in nekaterimi dragocenostmi. V tem je prišla gospodinja s trga, ravno še prav, da je zasačila drzno tatico, katero je poklicani stražnik odvedel v zapor.

— (Arheologični kongres v Spletu) se je včeraj sešel. Mej zborovalci je mnogo odličnih strokovnjakov. Zastopane so vse evropske dežele. Kongresa se udeleži tudi vriži naš slovenski arheolog gosp. prof. Rutar.

— (Razpisani službi.) Na štirirazredni ljudski šoli v Dobrepolju četrto učiteljsko mesto z dohodki IV. plač. razreda. Prošnja do dne 10. septembra okr. šolskemu svetu v Kočevji. — Poštni praktikant se takoj vzprejme pri poštnem uradu v Grosupljem.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Kolera v Pragi.) Kakor se poroča, se je baje službeno konstatovalo, da se je pojavila v Pragi kolera. Koliko slučajev je bilo, ni znano.

* (Zgoden sneg v Bosni.) Te dni je padel v Sarajevski okolici mej deževjem tudi sneg ter pobelil Treskavico, Bjelašnico in ostale planine okoli Sarajeva. Na teh planinah je sneg zapadel kakib 10 centimetrov visoko.

* (Učitelji morilec.) Te dni našli so v neki vasi blizu Brna vtopljeno gletno deklico, Troček, katero so roditelji pogrešali že nad teden dni. Deklica je postala žrta nekega razuzdanca, 58letnega pomožnega učitelja Valentina Havraneka, ki je bil že večkrat kaznovan zaradi hudodelstev proti hravnosti. Brezvestnega morilca so izrotili sodišču.

* (Našeni staribankovci.) V Niederrabtorfu na spodnjem Avstrijskem je našel neki kmetovalci za okvirom svete podobe blizu 30 000 gld. v staribankovcih. Kakor se je poizvedelo, je te bankovce skril leta 1866. neki kmet iz strahu pred Prusi. Dotični kmet je umrl pred včetve nego 10. leti. Ker so bankovci mej tem prišli ob veljavno, je sedanji njih lastnik vložil prošnjo na finančno upravo, da bi mu dala kako odškodnino. Stvar je vzbudila velik hrup mej tamošnjim prebivalstvom.

Književnost.

— „Kmetovalc“, ilustrovani gospodarski list ima v št. 15. tole vsebino: Jesensko oskrbovanje špargljiev; — Dolenjci pozor! — Zboljšanje travnikov s Tomasovo žlindro in s kajnitom; — Nekaj o lesni potrati; — Kaka tla ima rada roža; — Deset zapovedi bikorejcu; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Brzojavke.

Dunaj 21. avgusta. Začasni glavni učitelj na ženskem učiteljišči v Gorici, Viktor Bežek, je imenovan stalnim glavnim učiteljem na ženskem učiteljišči v Ljubljani.

Dunaj 21. avgusta. Cesar je potrdil zakon o napravi deželne ceste z Gomile na Kamno Goro.

Dunaj 21. avgusta. Ministrski svet je sklenil, da se izjemne naredbe za Prago za sedaj še ne razveljavijo, češ, da še niso izginili uzroki, vsled katerih so bile izdane.

Dunaj 21. avgusta. Permanentni odsek za civilni pravdni red se je sklical na dan 17. septembra. Sodi se, da dožene posvetovanja v nekaterih tednih, tako da bo moč njegovo poročilo predložiti državnemu zboru, čim se ta snide. Tudi davčni odsek se skliče te dni.

Beligrad 21. avgusta. Ministrski predsednik Nikolajević je hkrati sem prispel. Pričakujejo se velevažne dogodbe.

Rim 21. avgusta. Oficijožna „Agenzia italiana“ javlja, da sta se zadnji čas Francija in Italija druga drugi nekoliko približali, vsled česar je upati, da se doseže mej njima carinski modus vivendi.

Rim 21. avgusta. Neapoljska policija je prijela dva anarhistov in pri njih našla dokaze, da sta nameravala razstreliti francoski konzulat.

Berlin 21. avgusta. Carevič odpotuje po vojaških vajah v Darmstadt, kjer ostane dva meseca.

London 21. avgusta. V bitki pri Asanu so se korejski vojaki borili z Japonci zoper Kitajce in to na kraljev ukaz. Na Kitajskem se je začelo neko nevarno gibanje zoper tujce.

Narodno-gospodarske stvari.

Slovenske hranilnice na Koroškem. Pod tem zaglavjem je dokončal ravnokar Celoški "Mir" vrsto člankov, v katerih je podajal zanimive podrobnosti o lepem razvoju slovenskih denarnih zavodov, katere so si ustanovili v poslednjih letih koroški Slovenci. Tako so se koroški Sloveni osvobodili odvisnosti od nemških velikašev. Vseh 18 slovenskih posojilnic na Koroškem je tudi v minulem letu lepo napredovalo. Število udov je bilo v minulem letu 4653, pomažilo se je torej za 595, vplačanih deležev je bilo 115.439 gld., to je za 6050 gld. več nego l. 1892. Denarnega prometa so imeli vse hranilnice 1.394.011 gld., za 109.267 gld. več nego v prejšnjem letu. L. 1889 je bilo pri vseh tedanjih hranilnicah nekaj nad 1/4 milijona prometa, v petih letih pa ga je bilo skupaj blizu 5 milijonov. Hranilnih vlog se je vložilo v letu 1893 skupaj za 298.062 gld., vzdržalo pa 167.102 gld., koncem leta jih je bilo za 717.655 gld. (vstevki prejšnje vloge), za 152.607 gld. več nego v prejšnjem letu. Posojil se je dalo za 451.026 gld., vrnilo se je 297.064 gld., ostalo je izposojeno 826.335 gld. (vstevki prejšnja posojila), za 153.683 gld. več nego v prejšnjem letu. Te številke jasno govorijo o živilosti slovenskega življa na Koroškem, ki bije tako trd boj za svojo narodno eksistenco.

Goldinarski bankovec le tako počasno prihaja v državne blagajnice, kjer jih pridružujejo in uničujejo. Občinstvo se le nerado loči od bolj pravnega prometnega sredstva in ne mara dosti za okorne goldinarske srebrovike. Koncem drugačega tedna tega meseca se je znižala imovina obestraških finančnih uprav za 598.000 gld., za katero vstopo je banka izdala srebrni denar, da se zamenja proti goldinarskim bankovcem. V banko pa je moralno priti nazaj mnogo izdanih srebrnjakov, kajti srebrna zaloga se je zmanjšala samo za 275.000 gld. Došlo je torej 233.000 srebrnih goldinarjev zopet nazaj v banko, to je več nego polovica toliko, kolikor je bilo izdanih.

Listnica uredništva.

Gg. H. L. in M. v Grahovem. Hvala na pozdravu. Z "balonskim listkom" res ne vemo kaj početi.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznanega, pristnega "Moll-ovega Seidlitz-praska", ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po pošttem povzetji razpoložila ta pršek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalogatelj, na DUNAJU, Tuchlauben 9. V lekarinah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (16-9)

"LJUBLJANSKI ZVON"

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leto 1 gld. 15 kr.

Tujci:

17. avgusta.

Pri Sionu: Schedivy, Göstl, Monschein z Dunaja. — Dr. Kaimus, Radesich, Pretner iz Trsta. — Dr. Wildner iz Grada. — Hahn iz Solnograda.

Pri Mailtu: Amon, Obermann, Herdlička, Herl, Sinek, Weis, Rothholz z Dunaja. — Hönnich iz Budimpešte. — Soklič, dr. Krek iz Grada. — Melzer iz Prage. — Masopust iz Trsta. — Kogej iz Idrije. — Seuchevich iz Zagreba. — Schuff iz Monakovega.

Pri bavarskem dvoru: Sertič iz Gorice. — Senica z Dunaja.

Pri Južnem kolodvoru: Saje iz Litije. — Maljev iz Ilirske Bistrike. — Schlein z Dunaja. — Stampfel iz Reke.

Pri avstrijskem cesarju: Pleško iz Idrije. — Perpar iz Trst.

Velika Levovska loterija.

2024 dobitkov.

Glavni dobitki

60.000 gld., 10.000 gld., 5.000 gld.

v gotovini samo z 10% odbitka.

Levovske srečke po 1 gld. priporočata: Menjalnica J. C. Mayer in glavna tabačna prodajalnica A. Gruber.

Umrli so v Ljubljani:

19. avgusta: Oton Marchkard, železniškega sprevidnika sin, 14 dni, Kolizej. — Marija Volkar, poštnega služenca žena, 28^{1/2}, let, Rimski cesta št. 20. — Marija Peršin, delavčeva hči, 8 dni, Opekarška cesta št. 24.

20. avgusta: Marija Vertnik, črevljarjeva žena, 43 let, Stari trg št. 34.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrna v mm.
20. avg.	7. zjutraj	738,3 mm.	8,6°C	sl. vzh. obl.	01 mm	
	2. popol.	735,9 mm.	19,8°C	sl. vzh. d. jas.		
	9. zvečer	733,8 mm.	13,8°C	sl. zah. jasno	mgle.	

Srednja temperatura 14,0°, za 4,6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 21. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	—	50	
Avtrijska zlata renta	122	—	60	
Avtrijska kronška renta 4%	97	—	75	
Ogerska zlata renta 4%	121	—	80	
Ogerska kronška renta 4%	96	—	55	
Avtro-ugarske bančne delnice	1012	—	—	
Kreditne delnice	364	—	10	
London vista	124	—	45	
Nemški drž. bankovec za 100 mark	61	—	—	
20 mark	12	—	20	
20 frankov	9	—	89	
Italijanski bankovec	44	—	45	
C. kr. cekini	5	—	89	

Dnē 20. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	—	—	
Dunavske reg. srečke 5%, po 100 gld.	126	—	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 ^{1/2} %, zlati zast. listi	123	—	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	198	—	—	
Ljubljanske srečke	24	—	50	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	—	50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	168	—	25	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	312	—	—	
Papirnatni rubelj	1	—	33 ^{1/4}	

Na zdravje!

Josip Medved,

(905) Dunaj, I., Esslingerasse 1.

Učenca

vzprejmem takoj v mojo prodajalnico z manufakturino in specijskim blagom in z deželimi pridelki.

F. Skušek v Metliki.

Gospod

ješče stanovanje z vso oskrbo z dnem 1. oktobra. Ponudbe upravnemu "Slovenskega Naroda".

Mlad psišek

brez marke se je pritepel na Tržaško cesto št. 12. Lastnik naj se oglaši istotam.

Krčma

v bližini železniške postaje odda se na račun z dobrimi pogoji. — Več se izvē v upravnemu "Slovenskega Naroda".

VIZITNICE

priporoča

"Narodna Tiskarna"

po nizki ceni.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

vzvratnega od 1. junija 1894.

Nastopajo omenjeni prihajati im od občajnih časov označeni so v evropskem času. Srednjeevropski čas je krajnji čas v Ljubljani na 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur 5 min. po mori osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, čas Selthal v Ausses, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inostrov, Bregenz, Curyh, Genova, Pariz, Steyr, Lince, Budapešte, Plzen, Marijine varve, Eger, Karlovci, varve, Francov varve, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten,

Ob 12. ur 7 min. ajtajraj osebni viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. ur 10 min. ajtajraj osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, čas Selthal v Ausses, Ischl, Gmunden, Ischl, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inostrov, Bregenz, Curyh, Genova, Pariz, Steyr, Lince, Budapešte, Plzen, Marijine varve, Eger, Francov varve, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten,

Ob 12. ur 12 min. dopoludne osebni viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 12. ur 15 min. dopoludne osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, čas Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inostrov, Bregenz, Curyh, Genova, Pariz, Steyr, Lince, Budapešte, Plzen, Marijine varve, Eger, Francov varve, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten,

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur 53 min. ajtajraj osebni viak Dunaj via Amstetten, Lipsko, Prago, Francov varve, Karlovci varve, Eger, Marijine varve, Planja, Budapešte, Solnograd, Lince, Steyr, Gmunden, Ischl, Ausses, Pariz, Geneva, Curyh, Bregenz, Inostrov, Zell na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubljana, Celovec, Beljak, Franzenfeste, Trbiš.

Ob 6. ur 6 min. ajtajraj medan viak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 6. ur 12 min. dopoludne osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, čas Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inostrov, Bregenz, Curyh, Genova, Pariz, Steyr, Lince, Budapešte, Plzen, Marijine varve, Eger, Francov varve, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten,

Ob 6. ur 15 min. dopoludne osebni viak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzenfeste, Ljubno, čas Selthal v Ausses, Ischl, Gmunden, Ischl, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inostrov, Bregenz, Curyh, Genova, Pariz, Steyr, Lince, Budapešte, Plzen, Marijine varve, Eger, Francov varve, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten,

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 7. ur 23 min. ajtajraj v Kamnik.

Ob 8. ur 50 min. dopoludne v Kamnik.

Ob 8. ur 57 min. medan v Kamnik.

Ob 9. ur 3 min. medan v Kamnik.

Ob 9. ur 10 min. medan v Kamnik.